

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, în baza materialelor dosarului, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, în cauza penală în privința lui

Șestacovschi Adrian XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 08.05.2020 – 01.12.2020;

Instanța de apel: 04.02.2021 – 10.08.2021;

Instanța de recurs: 29.10.2021 – 21.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 01 decembrie 2020, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Șestacovschi Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal și în baza legii i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea în penitenciar de timp semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost inclusă parțial durata pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, nr. 1-252/19 din 3 martie 2020 și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Șestacovschi Adrian sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilindu-i un termen de probă – 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea de la Șestacovschi Adrian în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. 202014P0041 din 25.01.2020 - 128 (o sută douăzeci și opt) lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că:

Șestacovschi Adrian, la 12 ianuarie 2020, aproximativ la ora 22:30, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de

violență asupra membrilor familiei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul concubinei sale, Pleșca Ana, amplasat în or. Cimișlia, str. xxxxxx, în care locuiesc împreună, a inițiat un conflict cu Pleșca Ana, pe motiv că ultima i-a făcut observație de faptul că a venit acasă în stare de ebrietate, în procesul cărui s-a exprimat în adresa ultimei cu cuvinte și expresii necenzurate, apoi i-a aplicat Anei Pleșca o lovitură cu un vas de sticlă în regiunea capului, după ce a doborât-o jos și i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, în consecință provocându-i Anei Pleșca leziuni corporale sub formă de plagă pe nas, care potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202014P0041 din 25.01.2020, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, ce a condiționat dereglarea sănătății pe timp scurt și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Șestacovschi Adrian a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămare ușoară a integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Botezatu Valerian, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a Șestacovschi Adrian să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare; în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- instanța eronat a apreciat drept circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și căința sinceră, deoarece aceleorași împrejurări li s-a acordat un efect juridic dublu, iar condamnatul a beneficiat de o reducere adițională nejustificată a pedepsei, ținând cont de faptul că în speță, examinarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală;

- pentru a considera drept circumstanță atenuantă căința sinceră, urma să fie întrunite condițiile art. 57 alin. (1) Cod penal, iar Șestacovschi Adrian după săvârșirea faptei nu s-a autodenunțat, ci dimpotrivă pe parcursul urmăririi penale, deși a recunoscut vina, a refuzat de a face declarații asupra bănuielii, ulterior asupra acuzării aduse. Astfel, inculpatul nici într-un mod nu a contribuit la descoperirea infracțiunii în vederea administrării probatoriului, iar căința sinceră nu poate fi stabilită drept circumstanță atenuantă, doar din simplu motiv că la audierea inculpatului, el a declarat că se căiește de fapta săvârșită;

- la adoptarea sentinței, instanța nu a luat în considerație prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal;

- instanța eronat a aplicat prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, având în vedere existența circumstanțelor agravante (săvârșirea infracțiunii de către persoana

aflată în stare de ebrietate alcoolică, fapt dovedit prin probele administrate în faza de urmărire penală, precum și confirmat de inculpat în cadrul audierii lui) și lipsa circumstanțelor atenuante;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație că Șestacovschi Adrian la locul de trai se caracterizează negativ, a comis infracțiunea în timp ce se examina cauza penală de învinuire a lui pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal și a fost tras la răspundere contravențională, inclusiv și pentru acte de violență în familie, comise asupra concubinei Pleșca Ana;

- în scopul reeducării lui Șestacovschi Adrian, cu scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și de alte persoane, se impune aplicarea față de Șestacovschi Adrian a pedepsei cu închisoare cu executarea ei reală. În așa mod, numai pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat își va atinge scopul în vederea reeducării condamnatului și restabilirii echității sale;

- instanța de judecată a pronunțat o sentință de condamnare, care este prea blândă în latura pedepsei aplicate, respectiv sentința urmează a fi casată parțial.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Șestacovschi Adrian ca constituind faptele penale prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, violența în familie, după semnele calificative: *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămare ușoară a integrității corporale și a sănătății.*

Instanța de apel a statuat că, Șestacovschi Adrian, la 12 ianuarie 2020 aproximativ la ora 22:30, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul concubinei sale, Pleșca Ana, amplasat în or. Cimișlia str. xxxxx, în care locuiesc împreună, a inițiat un conflict cu Pleșca Ana pe motiv că ultima i-a făcut observație de faptul că a venit acasă în stare de ebrietate, în procesul cărui s-a exprimat în adresa ultimei cu cuvinte și expresii necenzurate, apoi i-a aplicat Anei Pleșca o lovitură cu un vas de sticlă în regiunea capului, după ce a doborât-o jos și i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, în consecințe provocându-i Anei Pleșca leziuni corporale sub formă de plagă pe nas, care potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202014P0041 din 25.01.2020, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp dur-contondent, condiționează dereglarea sănătății pe timp scurt și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Instanța de apel a reținut că cauza a fost judecată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Șestacovschi Adrian, acceptând probele administrate la faza de urmărire penală, și-a recunoscut vina, iar sentința în

partea recunoașterii vinovăției inculpatului și stabilirii pedepsei nu se contestă de către părți.

Instanța de apel a menționat că procurorul nu a contestat circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și nici calificarea faptelor imputate, dar a fost rezervat asupra soluției instanței de fond privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, solicitând numirea pedepsei mai severe sub formă de închisoare în privința acestuia.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit că, în acțiunile inculpatului Șestacovschi Adrian sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzută art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de apel le-a acceptat, și pentru a evita repetări inutile, le-a însușit.

Instanța de apel a conchis asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Șestacovschi Adrian, cât și la partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului în cauză, astfel toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu privire la apelul înaintat de procuror, instanța de apel a constatat că, prin conținutul acestuia, s-a contestat sentința doar în partea numirii pedepsei.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că instanța de judecată just a stabilit ca circumstanța atenuantă - recunoașterea vinei.

Instanța de apel a constatat că sunt neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat în apelul depus despre faptul că inculpatul Șestacovschi Adrian, este o persoană predispusă să comită infracțiuni (ținând cont și de faptul că după săvârșirea crimelor din perioada anilor 2014-2019, a mai comis o infracțiune în anul 2020), din care motiv el trebuie izolat de societate în condițiile legii pe un anumit termen, însă prima instanță a luat în considerație datele despre personalitatea inculpatului. În acest context instanța a reținut că prima instanță a luat în considerație rolul vinovatului la săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, având în vedere recunoașterea de către inculpat a faptelor indicate în rechizitoriu, căința sinceră, judecarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

La examinarea apelului, instanța a luat în considerație personalitatea inculpatului și anume că Șestacovschi Adrian se caracterizează la locul de trai ca persoană liniștită și respectuoasă cu cei din jur (f.d. 29), apreciind ca neîntemeiate argumentele acuzatorului precum că inculpatul este caracterizat negativ. Colegiul a mai reținut că, potrivit datelor din cauză, inculpatul Șestacovschi Adrian la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are antecedente penale nestinse, are la întreținere 1 copil minor, nu este angajat oficial în câmpul muncii, precum și circumstanțele care agravează răspunderea penală: comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

Instanța de apel a reținut că potrivit conținutului sentinței Judecătoriei

Cimișlia, sediul Central din 06 martie 2020, Șestacovschi Adrian a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat perioada de probațiune de 2 ani. (f.d. 30-34). Totodată, din conținutul cauzei penale supuse spre examinare, a constatat că acțiunile infracționale ale inculpatului au fost săvârșite până la adoptarea și definitivarea sentinței de condamnare din 06 martie 2020, și anume potrivit rechizitorului acestuia i se aduce învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal la data de 12 ianuarie 2020. Respectiv, instanța a respins cele menționate de acuzatorul de stat în sensul dat, or din conținutul art. 90 alin. (1) Cod penal, reiese că instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Luând în considerație că acțiunile săvârșite de Șestacovschi Adrian la 12.01.2020 au fost înaintea suspendării condiționate aplicate în privința lui doar la 06.03.2020, instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat, că lui Șestacovschi Adrian i-a fost stabilită pedeapsa prea blândă. Or, nu poate fi reținut în calitate de circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei că Șestacovschi Adrian anterior a fost tras la răspunderea contravențională și nefiind încă condamnat, a comis iarăși infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Codul penal în privința concubinei sale.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a ținut cont și a aplicat corect reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, întemeiat a stabilit pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod Penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A mai stabilit că just, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin sentință, s-a inclus parțial durata pedepsei stabilite prin sentința din 3 martie 2020 și s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Șestacovschi Adrian sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a considerat întemeiată soluția instanței de judecată despre aplicarea pedepsei în baza art. 90 Cod penal la executarea pedepsei numită lui Șestacovschi Adrian, fiind suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Colegiul a considerat, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 61, 75 Cod penal și a luat în considerație și a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului privind individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a conchis că aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului

Șestacovschi Adrian, sub formă de închisoare, după cum solicită acuzatorul de stat, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege a inculpatului, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găguzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care invocând incidența *pct. 6) și 10)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă că:

- decizia în partea stabilirii pedepsei este ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este pasibilă fără ca acesta să fie izolat de societate și a menținut prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei, de persoana celui vinovat și de scopul pedepsei penale;

- la 06 martie 2020 inculpatul deja a fost condamnat pentru act de violență în familie, iar infracțiunea în cauză a fost comisă la 12 ianuarie 2020, în timp ce se examina prima cauză penală, iar în instanța de apel partea vătămată a confirmat faptul că inculpatul până în prezent nu a încetat acțiunile sale ilegale;

- în cauza dată nu există și nici nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, ce ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără executarea pedepsei sub formă de închisoare.

6. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea hotărârii contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală, rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege.

Astfel, hotărârile instanțelor de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. În atare situație, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin

hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror se constată că, acesta este întemeiat în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în special, specificând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din conținutul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă își exprimă dezacordul aplicării de către instanțele de fond a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, adoptând soluții eronate în acest sens, fără a pătrunde suficient în esența problemei de fapt și de drept, fără a fi elucidate obiectiv toate circumstanțele cauzei, la individualizarea pedepsei inculpatului.

Potrivit sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 01 decembrie 2020, *Șestacovschi Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal și în baza legii i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost inclusă parțial durata pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, nr. 1-252/19 din 3 martie 2020 și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Șestacovschi Adrian sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilindu-i un termen de probă – 2 (doi) ani.*

Soluția primei instanțe a fost menținută de către instanța de apel.

În speța dată, prima instanță, luând în considerație circumstanțele infracțiunii comise, și stabilite de instanță, personalitatea inculpatului, a conchis că e necesar de a-i stabili lui Șestacovschi Adrian pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, concluzii susținute și de către instanța de apel, care suplimentar a indicat că aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, sub formă de închisoare, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege a inculpatului, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Analizând hotărârile judecătorești atacate sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal lărgit consideră că, soluțiile instanțelor de fond în latura stabilirii modului de executare a pedepsei sunt nemotivate și instanțele nu au ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei.

Instanța de recurs remarcă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanțelor de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, Colegiul menționează, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește luând în considerație și personalitatea infractorului, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Potrivit art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze în partea descriptivă a sentinței aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În corespundere cu art. 395 alin. (3) Cod de procedură penală, în toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, prima instanță, la individualizarea pedepsei și aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal inculpatului, nu a motivat suficient oportunitatea aplicării față de acesta a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, în raport cu prescripțiile legale, adică nu a constatat și stabilit, nu doar în raport cu persoana vinovată, dar și circumstanțele concrete ale cauzei, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită.

La judecarea cauzei, instanța de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei. Principalele elemente care urmează a fi luate în seamă de către instanțele judecătorești pentru a-și exprima convingerea în legătură cu personalitatea infractorului la individualizarea pedepsei se referă la: datele despre starea psihică-fizică a infractorului; caracteristica socială a infractorului până la săvârșirea infracțiunii; caracteristica infractorului după săvârșirea infracțiunii și atitudinea acestuia față de fapta săvârșită (recunoașterea vinovăției și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, repararea prejudiciului material etc.)

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând expres acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei, lucru neefectuat de către instanța de fond. Din examinarea condițiilor în care instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate din care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Prin urmare, pedeapsa respectivă nu a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept nominalizate supra, și nu a constatat circumstanțe care ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a ignorat criteriile de individualizare a pedepsei, deoarece nu a studiat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că inculpatului s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul ordinar este întemeiat.

În consecință, Colegiul penal lărgit opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel nu și-a motivat just soluția adoptată.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării deciziei, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate și practica CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, în cauza penală în privința lui *Șestacovschi Adrian XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **21 aprilie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion